

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ที่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมาประเทศไทยได้เปลี่ยนรูปแบบของการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามแบบอย่างการปกครองของประเทศซีกโลกตะวันตก แต่ระบอบประชาธิปไตยของไทยยังมีปัญหาอยู่มาก มีการปฏิวัติรัฐประหารสลับกับการเลือกตั้งมาเป็นระยะ ฉะนั้นการปกครองระบอบนี้ประชาชนจะต้องมีคุณภาพพอสมควร ต้องมีการศึกษาคี มีเศรษฐกิจดีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญจึงจะประสบผลดีได้ จากพื้นฐานเดิมของคนไทย คำนึงอยู่กับการปกครองโดยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มายาวนาน การเปลี่ยนแปลงใด ๆ โดยปัจจุบันทันด่วนจึงเป็นเรื่องยาก เคยแต่คอยรับคำสั่งเอาไปปฏิบัติ กลับเปลี่ยนมาเป็นการคิดเองทำเองให้สมประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ นับว่าเป็นเรื่องใหญ่และยังต้องทำความเข้าใจอีกมาก

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต, 2550) กล่าวว่าไว้ว่าตัวประชาธิปไตยก็คือ วิถีชีวิตของคนที่อยู่ร่วมกันและช่วยกันจัดสรรความเป็นอยู่ให้ดีเพื่อให้อยู่ร่วมกันกันอย่างมีสันติสุข ตัวแท้ของประชาธิปไตยอยู่ที่ช่วยกันคิดช่วยกันทำ นำเอาสติปัญญาความสามารถของแต่ละคนออกมาร่วมกันแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ความเป็นอยู่ร่วมกันให้เป็นสุขและเจริญอกงาม ถ้าไม่มีตัวแท้หรือเนื้อแท้ของประชาธิปไตยนี้ รูปแบบต่าง ๆ ที่ว่าเป็นเครื่องมือทั้งหลายก็หมดความหมาย ปัญหาประชาธิปไตยในสังคมไทยเวลานี้ จึงเริ่มต้นตั้งแต่ว่าประชาชนต้องการประชาธิปไตยหรือไม่ เมื่อเห็นว่าเป็นโอกาสที่ดีแล้วที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปกครองบ้านเมืองด้วยตนเอง ก็ควรที่จะต้องมีการปลูกฝังให้ประชาชนมีความเข้าใจระบอบการปกครองใหม่นี้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องด้วย หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ กล่าวว่าตามประวัติศาสตร์โลกไม่เคยปรากฏว่ามีประเทศใดที่เป็นประชาธิปไตยได้ภายในร้อยปี ประชาธิปไตยนั้นมิได้อยู่ที่เครื่องมือต่าง ๆ แห่งระบอบประชาธิปไตย เช่น รัฐสภาและการเลือกตั้งเท่านั้น แต่อยู่ที่จิตใจของคนทั้งประเทศเป็นสำคัญ (ฐิตินันท์ อุคตกิจมงคล, 2547) ประชาธิปไตยมีอุดมการณ์ว่าให้ความสำคัญกับคนทุกคน ทุกคนมีสิทธิมีเสียงมีความเสมอภาคกัน คิดว่าทุกคนเป็นคนดีมีสติปัญญามีเหตุผล เมื่อเกิดปัญหาข้อขัดแย้งขึ้นสามารถพูดคุยหาข้อยุติของตนเองได้ โดยถือเอามติเสียงของคนส่วนใหญ่เป็นหลักและไม่ละเลยที่จะรับฟังเสียงข้างน้อยด้วย

ระบอบนี้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้คิดได้ทำได้สำรวจตรวจสอบ และเสนอแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชนเองให้ตรงจุดตรงใจมากที่สุด เพราะการดำเนินการโครงการใด ๆ ในระบอบนี้จะต้องมีการขอความเห็นและขอมติเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ ไปเป็นแนวทางการปฏิบัติ ดังนั้นการที่จะให้เกิดบรรลุผลดังกล่าวประชาชนต้องชวนชวาย ศึกษาพัฒนาตนเอง ใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองดีเข้าไปแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ ในการตัดสินใจเรื่องการใช้ทรัพยากรของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของชุมชน จังหวัด และประเทศอย่างแข็งขันและอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปีและทุกปีด้วย (วิทยากร เชียงกูล, 2550) ระบอบประชาธิปไตยจะประสบผลสำเร็จได้ ประชาชนส่วนใหญ่จะต้องเห็นชอบกับระบอบการปกครองนี้ด้วย โดยการยอมรับกฎเกณฑ์ของระบอบประชาธิปไตย สนใจให้ความร่วมมือร่วมผลักดันให้ถึงจุดหมายให้เป็นประชาธิปไตยเต็มใบ ด้วยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ หาความเข้าใจกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้ พร้อมทั้งพูดคุยเผยแพร่ให้คนอื่น ๆ ได้รับรู้รับทราบอย่างถูกต้องลึกซึ้ง เพื่อให้ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของประชาชนพลเมืองดี ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สามารถใช้ปกครองประเทศได้ แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ ประชาชนยังมีความเข้าใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยค่อนข้างน้อย โดยจะเห็นได้จากการรณรงค์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐสภา สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการ การเลือกตั้ง ฯลฯ มีการออกสื่อทางโทรทัศน์ให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยแก่ประชาชนเป็นระยะ หรือดูได้จากผลการมาใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ยังมีเปอร์เซ็นต์การมาใช้สิทธิที่น้อย นั่นก็แสดงให้เห็นว่าประชาชนยังมีความเข้าใจในเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นใหม่ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนในตำบลด้วยเช่นกัน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร และมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่กำหนดหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนคือพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ข้อ 15 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน ดังนั้น นายกององค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้แก่ประชาชนในตำบลของตนเองด้วย เท่าที่ผ่านมาบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมในเรื่องนี้นั้น ก็มีอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ไป

ใช้สิทธิเลือกตั้ง การจัดประชุมประชาคมรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดงานประเพณีต่าง ๆ การก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคและ สาธารณูปการต่าง ๆ รวมถึงการรวมพลังประชาชนไปร่วมชุมนุมประท้วง แสดงความคิดเห็นในปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนให้ทางส่วนราชการ ได้รับทราบ ซึ่งเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนใน เรื่องของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอีกด้านหนึ่งแฝงอยู่ด้วย โดยผู้บริหาร มีส่วนร่วมใน การดำเนินการด้วยเสมอ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจึงนับได้ว่าเป็นผู้มีบทบาท ที่สำคัญเป็น อย่างยิ่งในตำบลของตน ในการสร้างเสริมให้ความรู้เรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ ประชาชนได้

ที่ผ่านมาทุกรัฐบาลได้มีนโยบายให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องของการเมืองการปกครอง โดยจะเห็นได้จากในเดือนเมษายน 2534 รัฐบาลใน ขณะนั้นได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย จัดทำโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยระดับหมู่บ้าน หรือมีชื่อย่อเรียกว่า ผปม. ขึ้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายทางการพัฒนาการเมือง และการบริหาร ทั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2534 ให้ดำเนินการตามโครงการได้ โครงการดังกล่าวได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 4 ประการ คือ 1) เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีจิตสำนึก ทางการเมืองที่ถูกต้อง 2) เพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เห็น แก่อำมิสสินจ้างหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ใด 3) เพื่อจัดการชื่อเสียงในการเลือกตั้งในทุก ระดับให้หมดไป 4) นำหลักการประชาธิปไตยมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2534) ซึ่งผลการดำเนินการไม่ปรากฏข้อมูลทางสถิติของอำเภอแก่งกระเจา นแต่ได้มีผู้ศึกษาโครงการนี้ไว้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อปี พ.ศ.2541 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการหมู่บ้านเพียง ร้อยละ 55 มีความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยมีข้อเสนอแนะว่าใน ระยะยาวควรมีการบูรณาการแนวความคิดและการปฏิบัติตนเชิงประชาธิปไตยลงในกิจกรรมของ สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และโรงเรียนเป็นต้น (ศุภรัตน์ รัตนมุขย์ และยงยุทธ พึ่งวงศ์ญาติ, 2541)

ปี พ.ศ.2550 ศูนย์พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขกระทรวงมหาดไทย (ศพป.มท.) ได้มอบหมายหน้าที่ให้กรมการปกครองเป็นหน่วย รับผิดชอบในการดำเนินงานตาม โครงการพัฒนาการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วน เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ตระหนักและรับผิดชอบต่อการเลือกคนดีไปเป็น นักการเมือง เกิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมการเมืองใหม่ที่ถูกต้อง เป็นธรรม เป็นไทย ดำรงไว้ซึ่ง ชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยมีเป้าหมายที่จะรณรงค์ให้มีอาสาพัฒนาประชาธิปไตย (อสพป.) ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของประชากรทั้งประเทศ หรือไม่น้อยกว่า 15 ล้านคน โดยกรมการปกครองได้เชิญชวนข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทในสังกัดกรมการปกครองเข้าร่วมสมัครเป็นสมาชิกอาสาพัฒนาประชาธิปไตย เพื่อประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนทั่วไป จะเห็นได้ว่าปัญหาทางด้านการเมืองการปกครองยังไม่ได้หมดไป ยังคงมีปัญหาที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าไปแก้ไขปัญหาและให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

อำเภอแก่งกระจาน เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงหุบเขา ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นหุบเขาทำให้การตั้งบ้านเรือนอยู่ห่างกัน ส่งผลให้มีความใกล้ชิดกันน้อยมาก ส่วนใหญ่จะไม่เข้าร่วมกิจกรรมของส่วนรวมที่หน่วยงานของรัฐจัดขึ้น เช่น ไม่เห็นความสำคัญของการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน ทำให้การจัดสรรงบประมาณ โครงการต่าง ๆ จึงมักไม่ตกอยู่กับฐานเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น อีกทั้งในเวลาที่มีการเลือกตั้งมักมีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว สรุปได้ว่าการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะประชาชนมีส่วนที่ทำให้การเมืองการปกครองสงบราบรื่น และประเทศชาติจะอยู่รอดปลอดภัย ถ้าประชาชนอยู่กับระบอบการปกครองประชาธิปไตยได้อย่างมีเหตุผล และไม่ตกเป็นเหยื่อทางการเมือง ดังนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องถือว่าเป็นภาระและหน้าที่ในการส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการเมืองการปกครองแก่ประชาชนตามบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และความคิดเห็นของประชาชนในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยของอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย
3. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยในองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 24 คน และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 20,892 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 6 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 392 คน ซึ่งได้จากคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1.1 บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการชักนำ และด้านการควบคุม

2.1.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วย ความเห็นในด้านการมีส่วนร่วม ด้านช่องทางที่จะแสดงความคิดเห็น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการปกครองโดยเสียงข้างมาก ด้านอำนาจธิปไตยของรัฐสภา ด้านรัฐบาลผ่านพรรคการเมือง ด้านพหุนิยม ด้านการกระจายอำนาจ ด้านหัวหน้าฝ่ายบริหาร และด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ

2.2 ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วย ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้านการเลือกตั้ง และด้านการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตย

3. พื้นที่

พื้นที่ที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พื้นที่ทั้งหมดในอำเภอแก่งกระจาน ได้แก่ ตำบลแก่งกระจาน ตำบลสองพี่น้อง ตำบลวังจันทร์ ตำบลพุทธสวรรค์ ตำบลป่าเต็ง และตำบลห้วยแม่เพรียง

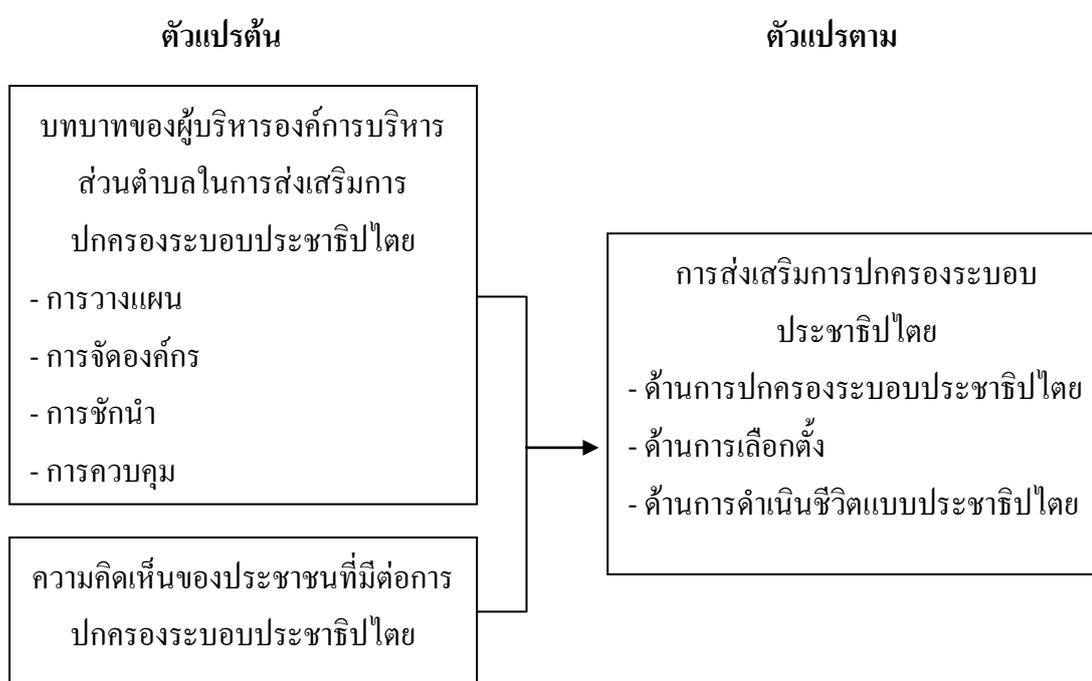
4. ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน พ.ศ. 2554

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของเชอร์เมอร์ฮอธ (Schermerhorn อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545: 18) ซมิทเตอร์และคาร์ล (Smities and Karl อ้างถึงใน อมร รักษาสัตย์, 2539 : 34-36) และนโยบายเผยแพร่ประชาธิปไตยของกระทรวงมหาดไทย มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมการบริหารด้านการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี โดยกระบวนการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการชักนำ และด้านการควบคุม

ด้านการวางแผน หมายถึง การเตรียมการเกี่ยวกับแนวทางหรือขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นเกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้เรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ด้านการจัดองค์การ หมายถึง การจัดทำล้งเจ้าหน้าที่และการจัดแบ่งงานแก่ผู้รับผิดชอบ
เรื่องการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ด้านการชักนำ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่นำมาดำเนินการเพื่อให้ความรู้เรื่องการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน

ด้านการควบคุม หมายถึง การติดตามประเมินผลว่าประชาชนมีความรู้เรื่องการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง
ความรู้สึกนึกคิดของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อ
การปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นด้านความเห็นสอดคล้องกัน
ด้านการมีส่วนร่วมด้านช่องทางที่จะแสดงความคิดเห็น ด้านการสนองตอบความต้องการของ
ประชาชน ด้านการปกครองโดยเสียงข้างมาก ด้านอำนาจอธิปไตยของรัฐบาล ด้านรัฐบาลผ่าน
พรรคการเมือง ด้านพหุนิยม ด้านการกระจายอำนาจ ด้านหัวหน้าฝ่ายบริหาร และด้านการตรวจสอบ
และถ่วงดุลอำนาจ

ด้านความเห็นสอดคล้องกัน หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานส่วนข้างมาก
นั้นมีความเห็นสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ น้ำไหล ไฟสว่าง
ทางดี ไม่มีขยะตกค้าง

ด้านการมีส่วนร่วม หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านช่องทางที่จะแสดงความคิดเห็น หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจาน
สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านการสนองตอบความต้องการของประชาชน หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจาน
ได้รับการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนจากองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านการปกครองโดยเสียงข้างมาก หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานเห็นด้วย
กับการทำตามเสียงข้างมาก

ด้านอำนาจอธิปไตยของรัฐบาล หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานเห็นด้วยกับ
การออกข้อบัญญัติโดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านรัฐบาลผ่านพรรคการเมือง หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานเห็นด้วยกับ
การตั้งคณะผู้บริหารจากกลุ่มการเมืองที่มีเสียงข้างมาก

ด้านพหุนิยม หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระจานเห็นด้วยที่คณะผู้บริหารควรมี
ตัวแทนมาจากกลุ่มคนหลายกลุ่ม

ด้านการกระจายอำนาจ หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระเจานเห็นด้วยกับการกระจายอำนาจในองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านหัวหน้าฝ่ายบริหาร หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระเจานเห็นด้วยกับการเลือกตั้งผู้บริหาร

ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ หมายถึง ประชาชนในอำเภอแก่งกระเจานเห็นด้วยกับการมีหน่วยงานที่คอยตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วย การปกครองระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้ง และการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตย

ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองที่ประชาชนปกครองตนเองโดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดผลประโยชน์แก่ประชาชนทุกคน

ด้านการเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนใช้สิทธิของตนลงคะแนนเสียงเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในแต่ละระดับของประเทศ

การดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่ประชาชนใช้ชีวิตร่วมกันในชุมชนอย่างมีสติ ใช้เหตุใช้ผลในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลใช้เป็นข้อมูลในการปรับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตน และดำเนินการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเขตพื้นที่ของตนในเรื่องของการปกครองระบอบประชาธิปไตยได้อย่างถูกต้องตามหลักการปกครองและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

2. องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแก่งกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ